GNAPHALIVM

Rhürkraut.

A

NOMINA.

ΔΙΨΑΚΟΣ Græcis, Labrũ ueneris, Car
ga paſtoris officinis, & Cardo fullonum
rendiſtel/Bůbenſtrel/Weberkarten. I
trario inuenit, quoniam concauo alaru
recipiat, quo uelut ad abigendas ſitis in
neris nomenclationẽ à carinato folioru
anfractuoſa ſinuantia ambage, peluis uel lauacri ſpeciem
morẽ nunquam nõ retinent. Virga paſtoris hauddubiè
quibus cardui ad poliendos pannos utiles inſident, quas
ea parte qua poſsit manu capi aculeis nudant, reliqua aut
ducunt. Carduus uerò fullonius cœpit appellari, quod e
no quodam expoliunt, detractiſq; floccis concinnant. E
rapionis interpres, qui ſub Virgæ paſtoris nomine, Pe
liniat.

GENERA.

Duûm eſt generum. Vnum quod à fullonibus in hor
ſua ſponte paſsim prouenit. Differunt inter ſe hac quid
folia latiora & profundius in ambitu inciſa, flores candid
gis aculeata habeat: alterum contrà anguſtiora & minus
pureos, capitulaq; minus aculeata obtinet. Nos diſcrimi
tes, primi generis appellauimus Dipſacum album, alteri
reum, ad florum nimirum reſpicientes diuerſitatem.

FORMA.

B Aculeatarum generis eſt hæc herba. Caulem habet al
caulem amplectentia, lactucæ ſimilia, in ſingulis geniculi
mata, quæ in dorſi medio ueluti bullas intus & extrà ſpi
ſe in geniculis cõiungunt ſinu, quo aquæ, rores, & imbre
ci quaſi ſitientis nomen traxit. In cacumine caulis, ſingu
echino ſimile ineſt, oblongum, aculeatum, quod poſtqu
paret. Diſſectũ per mediam medullam caput, uermiculo
templeris eam quam herbarij hodie Virgã paſtoris & C
herbam, offendes omnes huic notas reſpondere. Siquid
fert caulem binûm cubitorũ, imò qui ſæpiuſculè ſupra ho
ſpinis horridum, geniculatũ, folia lactucæ, in ſingulis ge
leata, quorum toruli bullantibus turgent ſpinis, dorſoq;
carinato alarũ ſinu, qui peluis uel labri modo roris & im
ræ laticis huius auiculæ, cum ſolis ardentiſsimus opprim
ad ſatianda ſitis deſideria, illis facta bibendi poteſtate an
niſtrante. Scaporum faſtigia echinato minantur uertice,
ra, mucronibusq; leuiter uncinatis, quibus rude lanificii
Singuli echini è rotundo in oblongum quodantenus tu
ſpicula candicans aut purpureus emicat flos. His diſſect
identidem nobis in autumno quum exiccari incipit licet
tem albus eſt, qui per cauitatem echini dimouetur, & in
etiam eundem uidere licebit antequam præ frigore mor
tio in quibuſdam uermiculi à nobis reperti ſunt, partim